

Ό,τι μας αρέσει, ό,τι αγαπάμε, ό,τι θεωρούμε πολύτιμο, το θυμόμαστε, του δίνουμε την καρδιά μας (Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου)

[Ορ](#)

Ρώτησε κάποιον: “Θέλεις να πας στον

παράδεισο, στην ουράνια βασιλεία;”. Αμέσως θα σου απαντήσει, “Και βέβαια θέλω”. Αν, όμως, ύστερα του πεις: “Για να πας εκεί, πρέπει να κάνεις το και το”, θα τον δεις να μουδιάζει. Όλοι οι χριστιανοί θέλουν να πάνε στον παράδεισο, δεν θέλουν όμως όλοι ν’ αγωνιστούν για τον παράδεισο. Το λέω αυτό, γιατί δεν φτάνει να επιθυμείς τη σωτηρία. Για να εκπληρώσεις την επιθυμία σου, χρειάζεται αγώνας. Και για ν’ αρχίσεις τον αγώνα, χρειάζεται σιδερένια αποφασιστικότητα. Για να καταλάβεις καλύτερα τι θέλω να πω, θα σου εξηγήσω πως συνήθως οι επιθυμίες καταλήγουν σε αποφάσεις.

Σκεφτόμαστε και σχεδιάζουμε πολλά. Συχνά συμβαίνει να σκεφτόμαστε κάτι για λίγο και μετά να το ξεχνάμε. Γιατί το ξεχνάμε; Επειδή η καρδιά μας δεν είναι σ’ αυτό. Αν ήταν, θα μας άρεσε. Και ό,τι μας αρέσει, ό,τι αγαπάμε, ό,τι θεωρούμε πολύτιμο, το θυμόμαστε. Του δίνουμε, βλέπεις, την καρδιά μας. Όπως είπε ο Κύριος, «όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας» (Ματθ. 6:21). Για να εκτελέσουμε, ωστόσο, ένα έργο ή για ν’ αποκτήσουμε ένα πράγμα που μας αρέσει, φτάνει να του δώσουμε την καρδιά μας, φτάνει να το θαυμάσουμε και να το επιθυμήσουμε; Όχι.

Υπάρχουν πολλές επιθυμίες, που παραμένουν ανεκπλήρωτες από έλλειψη δυνάμεων ή ενεργητικότητας. Για να εκπληρωθεί μια επιθυμία, πρέπει να εξελιχθεί σε

απόφαση και σταθερή επιδίωξη. Όταν η καρδιά πει· “Με κάθε τρόπο και κάθε θυσία θ’ αποκτήσω το τάδε πράγμα ή θα εκτελέσω το τάδε έργο”, ο άνθρωπος αρχίζει να καταστρώνει το σχέδιο για την εκπλήρωση της αποφάσεώς του. [\(περισσότερα...\)](#)